

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.700 van 11 februari 1999
in de zaak A. 81.005/VII-17.338.**

In zake : de gemeente DIEPENBEEK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. VANDEPUT,
kantoor houdende te HASSELT,
Leopoldplein 8

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad
van LIMBURG.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente DIEPENBEEK op 6 november 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 3 september 1998 waarbij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Diepenbeek van 7 april 1998 wordt opgeheven en aan de b.v.b.a. LIMBURGSE RADIATOREN en INDUSTRIELE OVENLAKKERIJ een milieuvergunning wordt verleend voor de exploitatie van een lakkerij te Diepenbeek, Kukkelbosstraat, 68;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 21 januari 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VANDEPUT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris V. LEEMANS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997 in zijn eensluidend advies;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat met de bestreden vergunning na beroep aan de b.v.b.a. LIMBURGSE RADIATOREN en INDUSTRIELE OVENLAKKERIJ de vergunning wordt toegekend om tot 31 juli 2001 een lakkerij voor metalen voorwerpen, gelegen te Diepenbeek, Kukkelbosstraat, 68, verder te exploiteren;

Overwegende dat de verwerende partij een aantal excepties van niet-ontvankelijkheid opwerpt; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen excepties uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die excepties zich enkel zou opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering

tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede in artikel 17, § 2, gestelde voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in essentie aanvoert dat de activiteiten van de tussenkomende partij "zeer belastend" zijn voor het milieu en de ruimtelijke ordening "in ernstige mate" schaden; dat zij daarop uitvoerig ingaat op de verschillende bezwaarschriften die tijdens het openbaar onderzoek door omwonenden werden ingediend en waarin werd gewezen op verkeersoverlast, geluidshinder, geurhinder, neerslag van verf in de omgeving, de aanwezigheid van giftige stoffen, brandgevaar, verontreiniging van de open rioleringen en grachten en de waardevermindering van de omliggende bouwgronden; dat zij er op wijst dat blijkens het bestreden besluit die bezwaren als gegrond kunnen worden beschouwd; dat zij haar uiteenzetting als volgt besluit :

"Aangezien de omwonenden in zodanige erge mate hinder ondervinden van de aanwezigheid van het bedrijf van de exploitant en deze aanwezigheid niet strookt met het planologisch en stedenbouwkundig beleid, noch met het milieubeleid van verzoekende partij, stelt verzoekende partij onderhavige vordering tot schorsing in.

Verzoekende partij handelt also in overeenstemming met artikel 1.2.1., § 2 van het Decreet

van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid";

Overwegende dat de hinder die de exploitatie van de betrokken inrichting voor de omwonenden zou kunnen teweegbrengen niet als een nadeel in hoofde van de verzoekende partij kan worden beschouwd; dat de verzoekende partij met haar grief dat de aanwezigheid van het bedrijf niet strookt met haar "stedenbouwkundig beleid" en haar "milieubeleid" niet aantoont dat de tenuitvoerlegging van het bestreden milieuvergunningsbesluit haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel toebrengt; dat niet valt in te zien hoe de tenuitvoerlegging van dat besluit afbreuk kan doen aan haar gemeentelijke bevoegdheid om op het vlak van het leefmilieu het beleid te voeren dat zij wenselijk acht;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op elf februari 1900 negenennegentig,
door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.